

27 Απριλίου 2013

Αντιμέτωπιση περιπτώσεων απελπισίας.

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης



Γέροντας Παΐσιος Αγιορείτης

Ήρθε κάποιος νεαρός αναστατωμένος και μου είπε: "Γέροντα, δέν πρόκειται νά διορθωθώ. Μοῦ εἶπε ὁ πνευματικός μου: "αὐτά εἶναι καί κληρονομικά...".

Τόν εἶχε πιάσει απελπισία. Ἐγώ, ὅταν μοῦ πῆ κάποιος ὅτι ἔχει προβλήματα κ.λπ., θά τοῦ πῶ:

“ Αυτό συμβαίνει γι’ αυτόν και γι’ αυτόν τόν λόγο γιά ν’ αλλάξης, πρέπει νά κάνης εκείνο κι εκείνο³.

Έχει λ.χ. κάποιος έναν λογισμό πού τόν βασανίζει και δέν κοιμάται, παίρνει χάπια γιά τό κεφάλι, γιά τό στομάχι και μέ ρωτάει: “Νά κόψω τά χάπια;”

“Όχι, τοῦ λέω, νά μήν κόψης τά χάπια.

Νά πετάξης τόν λογισμό πού σέ βασανίζει και ύστερα νά τά κόψης.

Αν δέν πετάξης τόν λογισμό, έτσι θά πάς θά ταλαιπωρήσαι.

Γιατί, τί θά ώφελήση νά κόψη τά χάπια, όταν κρατάη μέσα του τόν λογισμό πού τόν βασανίζει;

Καλά είναι ό πνευματικός νά μή φθάνη μέχρι του σημείου νά ανάβη κόκκινο φως νά ανέχεται λίγο μία κατάσταση, αλλά φυσικά πρέπει και ό άλλος νά δουλεύη σωστά, γιά νά βοηθηθή.

Ένας νεαρός ζόρισε κάποια φορά τήν αρραβωνιαστικιά του – ποιος ξέρει τί της έλεγε;

-και εκείνη από τήν αγανάκτηση της πήρε τό αυτοκίνητο και έφυγε και στόν δρόμο σκοτώθηκε.

Μετά ό νεαρός ήθελε νά αύτοκτονήση, γιατί ένιωθε ότι αυτός έγινε αιτία και σκοτώθηκε ή κοπέλα. [\(περισσότερα...\)](#)